

maal, naar de fortalte, at Forskjellen kun var 3 Millioner, eller var det os, der havde Ret, naar vi sagde: I de udivedede Planer fra de Saagkyndige, som have fornøjet sig med det ene Aar efter det andet at fordoble eller tredoble deres Planer, vil det gaa op til 80 Millioner; i Regjeringens Plan ligger dette Bøsel, og vi kunne bevise det gennem Regjeringens egne Planer? Er det, spørger jeg, os eller Regjeringens Kandidater, der have vildledet Bøselgerne ved at fremstille Sagen i den af mig nævnte og nu af den høitærede Conseilspræsident — der ikke rigtig har sat sig ind i disse Sager, — godkjendte Maade, idet ogsaa han fremstillede Forskjellen som kun værende 3 Millioner? — Jeg kommer nu til det Afslut, hvor jeg navnlig ikke forstod den høitærede Minister. Det forekom mig, al han vilde gjøre nogle Experimenter med Bøselgerne efter en vis Aftale med sin, med Regjeringens Opposition her. Det forekom mig, at den høitærede Minister vilde gjøre den Aftale med os, at vi, dersom vi nu toge en Oplysning, forpligtede os til — jeg antager uden nogenformelst Agitation, saaledes at vi f. Ex. forpligtede os til at blive her i Kjøbenhavn indtil sidste Postdag, før vi skulde møde paa Valgtribunerne — kun at forelægge Bøselgerne følgende Spørgsmaal: Bille I have faste eller flydende Forter ved Kjøbenhavn, og ville I have Udgiften dertil dækket af de sædvanlige Toldskatter eller ved en almindelig Indkomst- og Formueskat? (Stemmer: Det var kun den ene af Delene ad Gangen); Godt, saa tage vi kun den ene af Tingene ad Gangen; lad det først være Forterne, og naar da Bøselgerne svarede „flydende Forter“, vilde Ministeren gaa sin Vej. Var det ikke saaledes? Eller dersom man spurgte Bøselgerne: Bille I udføre disse Foranstaltninger ved Hjælp af en Formueskat eller gennem Toldskatterne, og de svarede „Formueskat“, vilde Ministeren gaa sin Vej. Var det saaledes? Jeg fremsætter det saa nøiagtigt, som jeg kunde opfatte den ærede Minister. Dersom dette ikke efter min Overbevisning vilde være en aldeles afgjort konstitutionel Misbrug af Valgapparatet, kunde vi nok indgaa ethvert af disse Bøddemaal med den høitærede Minister; men den ærede Minister skulde alligevel betænke sig 2 Gange. Han skal ikke være sikker paa, at han fik et fuldt paalideligt Svar, thi det kunde maaste endda være, at der var ikke saa saa Bøselgere, som nok vilde være fri for Formueskatten, men som, naar det gjaldt om at blive fri for den ærede Minister, dog hellere toge Formueskatten. Der kunde maaste ogsaa være dem, som nok vilde have det faste Fort, men som, naar Ministeren stod derpaa, dog hellere vilde gaa over paa det flydende, hvor Ministeren ikke var, og den meget ærede Minister kunde altsaa i begge Tilfælde komme tilkort med sit Bøddemaal. Har jeg forstaaet denne Betragtning rigtig, saaledes som jeg har fremstillet den, er den

imidlertid jo kun til Tidsfordriv i en halv Times Tid en Aftenstund. Den kan ikke være alvorlig ment hverken fra Ministerens eller fra vor Side. Spørge vi Bøselgerne: Hvem vilde I vælge til paa Rigsdagen at varetage Landets Løb i de følgende tre Aar, hvad Godt eller Ondt der end maatte times Fædrelandet, spiller man ikke paa den Maade — derom er den ærede Minister og vi enige — va banquo om disse Forhold. — Det glæder mig særdeles, at den meget ærede Minister erkjendte, at ingen Regjering maa sætte sig selv over Sagen. Der staar nu efter min Betragtning tilbage, at den meget ærede Minister vil gennemføre denne Theori i Virkeligheden, og derved — hvad jeg har troet om ham for 1½ Aar siden — føre vort politiske Liv ind i en konstitutionel Ordning, hvorved han vil høste Tak og Paaskjønnelse fra alle Sider i Samfundet. Det er nu sildigt nok; men jo hurtigere han gennemfører sin Theori i Praxis, desto sikkrere kan han være paa i alt Fald en Del af denne Tak og Paaskjønnelse. De øvrige Bemærkninger om, at det var Dele af Planen, som her vare foreslaaede, at vi derfor burde have taget derimod og deslige, skal jeg ikke videre komme ind paa. En Del af en Plan er noget ganske Andet, sat i den Forbindelse, hvori den ærede Minister vil have den sat blandt sine andre Forslag, end sat i sin rette Forbindelse mellem vore Forslag. — Den ærede Minister glider naturligvis saa glat hen over Spørgsmaalet om Formueskatten, men vi maa dog huske paa, at det danner Rammen omkring Billedet. — At den ærede Minister vilde have fundet det heldigere, om jeg ikke havde motiveret Forslaget under Nr. 172 paa den Maade, jeg gjorde, vil jeg gjerne tro; men for mig ligger deri en Forvisning om, at jeg fra vort Standpunkt har været heldig. Jeg tror, at Forslaget bør staa saa tydeligt som muligt. Den høitærede Regjering fortjener ikke denne Bevilning af os.

Conseilspræsidenten (Estrup): Den ærede Ordfører gjorde mig Uret, naar han sagde, at jeg ikke var lige saa nøie betjendt med alt, hvad der vedrører den samlede Forsvarsplan som han, og navnlig at jeg ikke kjendte saa godt som han de forskjellige Lal, der ere komne frem vedrørende denne Sag. Endogaa de af ham citerede Ord i Motiveringen af det oprindelige Forslag kjender jeg selvsølgelig godt; thi selv om jeg ikke skulde have lagt Mærke til dem, dengang Lovforslaget fremkom, har den ærede Ordfører jo selv sørget for, at netop disse Ord ere gjentagende bleve fremhævede baade mundtlig og paa Tryk. — Jeg veed altsaa meget vel, at Regjeringen, da den forelagde Forslaget, udtalte, at Systemet vilde svækkes og Betyrrelsen ophøre, naar Planen ikke gennemførtes i sin Helhed; men det forekommer mig, at der er meget langt herfra og til, at det